

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 20. september 2010
Enhed: Primsund
Sagsbeh.: hbj
Sags nr.: 1007519
Dok nr.: 302249

Folketingets Sundhedsudvalg har den 25. august 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 788 (alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Hæstorp Andersen (S).

Spørgsmål nr. 788:

"Ministeren bedes redegøre for, om ikke der er et hul i kriterierne for at stå på listen over læger, der bijobber eller udfører forskning og uddannelse for medicinalindustrien, hvis alene det er medicinudskrivende læger, der står på listen og ikke f.eks. ledende overlæger, som kan have stor indflydelse på lægernes ordinationer af bestemte præparater på den enkelte afdeling".

Svar:

Som jeg har redegjort for i mit svar af d.d. på spørgsmål nr. 787 (alm.del) er kriteriet for at stå på Lægemiddelstyrelsens offentliggjorte liste over læger tilknyttet lægemiddelindustrien, at styrelsen har givet lægerne tilladelse til tilknytningen i medfør af apotekerlovens § 3, stk. 2.

Formålet med § 3, stk. 2, er at sikre uvildig ordination af lægemidler. Af lovbestemmelserne til bestemmelsen fremgår, at målsætningen er at undgå, at *ordinerende* personer gennem tilknytning til virksomheder, der fremstiller eller forhandler lægemidler, påvirkes af tilknytningen ved deres valg af lægemidler. Det forudsættes, at der ved administration af bestemmelsen skal lægges vægt på, om den ordinerende persons tilknytning har en sådan karakter, at der er nærliggende risiko for, at den pågældendes *ordinationsmønster* i væsentlig grad påvirkes af tilknytningen.

I Lægemiddelstyrelsens vejledning til bestemmelsen (Vejledning nr. 9012 af 13. januar 2010 om lægers og tandlægers pligt til at ansøge om tilladelse til at være tilknyttet en lægemiddelvirksomhed) er derfor præciseret, at der ikke skal søges om styrelsens tilladelse, såfremt lægen/tandlægen aldrig ordinerer lægemidler eller kun ordinerer lægemidler i meget begrænset privat sammenhæng, fx til familie og nære venner. Her foreligger ikke et ordinationsmønster, der kan blive påvirket af lægens tilknytning til lægemiddelindustrien.

Jeg er imidlertid enig i, at det vil være hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med formålet med apotekerlovens § 3, stk. 2, at læger med indflydelse på andres lægemiddelordination også skal søge om tilladelse fra Lægemiddelstyrelsen, såfremt De ønsker at være tilknyttet en lægemiddelvirksomhed.

Hermed sikres, at offentligheden kan få kendskab til tilknytningen.

Jeg vil derfor bede Lægemiddelstyrelsen om at justere sin praksis på området, således at det fremover ikke kun er ordinerende læger, der skal søge om tilladelse efter § 3, stk. 2, men også læger, som har væsentlig indflydelse på, hvad andre læger ordinerer. Det vil især dreje som om ledende overlæger på hospitalsafdelinger, som medvirker til udarbejdelse af behandlingsvejledninger, og som udstikker retningslinjerne for, hvad læger på afdelingen skal ordinere.

En sådan forståelse af bestemmelsen kan umiddelbart gennemføres uden at ændre ordlyden i apotekerlovens § 3, stk. 2.

Den ændrede praksis ved administration af apotekerlovens § 3, stk. 2, vil blive gennemført inden for ganske kort tid ved en revision af Lægemiddelstyrelsens ovennævnte vejledning om lægers tilknytning.

Lægemiddelstyrelsen vil desuden, bl.a. ved information i Ugeskrift for Læger, informere om den nye praksis.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Hanne Bonne Jørgensen